

NIEDZIELA PALMOWA CZYLI MĘKI PAŃSKIEJ

Wezwanie

Przewodniczący: † Panie, otwórz wargi moje.

Wszyscy: A usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Psalm 95

Wezwanie do chwaleń Boga

Zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co "dziś" się nazywa (Hbr 3, 13)

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Bo Pan jest Bogiem wielkim, *
wielkim Królem nad wszystkimi bogami.
W Jego rękę głębiny ziemi, *
szczyty gór do Niego należą.
Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *
i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył,
Albowiem On jest naszym Bogiem, †
a my ludem Jego pastwiska *
i owcami w Jego rękę.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
"Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».
Przeto przysiągłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku".

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Uwielbiamy Chrystusa Pana, / który dla nas był kuszony i ukrzyżowany.

HYMN

- 1** Oto znaki Bożej męki:
Żółć, plwociny, trzcina, ocet,
Gwoździe i żelazna włócznia,
Która święty bok przebiła;
Płyną z rany krew i woda,
Aby obmyć wszechświat cały.
- 2** Krzyżu wierny i szlachetny,
Spośród wszystkich drzew wybrany,
Żaden las nie zrodził drzewa
Piękniejszego ponad ciebie;
Słodkie belki, słodkie gwoździe,
Co dźwigają ciężar słodki!
- 3** Schył gałęzie, drzewo wzniosłe,
Ulżyj członkom tak napiętym;
Niechże zmięknie pień twój twardy,
Aby na nim ciało Zbawcy
I najwyższej chwały Króla
Nie doznało udręczenia!
- 4** Tylko tyś jest godne przyjąć
Na ramiona okup ziemi
I ukazać port bezpieczny
Dla tonących w wirach świata,
Ciebie bowiem krew Baranka
Uświęciła swą czerwienią.
- 5** Cześć niech będzie Bogu Ojcu
I Synowi Jedyńemu
Razem z Duchem równym Obu;
Chwała Bogu w Trójcy Świętej,
Który darzy nas i chroni
Swoją łaską miłosierną. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Boże mój i Panie, odziany w majestat i piękno, * światłem okryty jesteś jak płaszczem.

Psalm 104
Hymn na cześć Stwórcy

Kto pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto wszystko stało się nowe (2 Kor 5, 17)

I

Błogosław, duszo moja, Pana, *
Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno, *
światłem okryty jak płaszczem.
Niebo rozpostarłeś jak namiot, *
komnaty swe wzniosłeś nad wodami,
Chmury są Twoim rydwanem, *
przechadzasz się na skrzydłach wiatru.
Wichry używasz za swych posłów, *
sługami Twoimi ogień i płomień.
Umocniłeś fundamenty ziemi, *
nie zachwieje się na wieki wieków.
Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią, *
ponad górami stanęły wody.
Musiały uciekać wobec Twojej groźby, *
na grzmot Twego głosu wpadły w przerażenie.
Wzniosły się nad górami, opadły w doliny, *
na miejsce, które im wyznaczyłeś.
Granicę zakreśliłeś, której nie przekroczą, *
nigdy nie wrócą, aby zalać ziemię.
Ty zdroje kierujesz do strumieni, *
które pośród gór się sączą.

Poją one wszelkie zwierzęta polne, *

w nich dzikie osły gaszą swe pragnienie.
Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
i śpiewa pośród gałęzi.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Boże mój i Panie, odziany w majestat i piękno, / światłem okryty jesteś jak płaszczem.

2 ant. Pan sprawił, że ziemia chleb wydała * i wino, co rozwesela serce człowieka.

II

Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
owocem dzieł Twoich syci się ziemia.
Każesz rosnać trawie dla bydła *
i roślinom, by człowiekowi służyły,
Aby z ziemi dobywał chleba *
i wina, co rozwesela serce człowieka,
By rozpogadzać twarze oliwą, *
a chlebem krzepić ludzkie serca.
Wody do syta mają drzewa Pańskie, *
cedry Libanu, które On zasadził.
Tam ptactwo zakłada gniazda, *
na cyprysach są domy bocianów.
Wysokie góry dla kozic, *
kryjówką borsuków są skały.
Tyś stworzył księżyc, żeby czas wskazywał, *
słońce zna porę swojego zachodu.

Gdy mrok sprowadzasz i noc nastaje, *

w niej wszelki leśny zwierz krąży.
Młode lwy ryczą za łupem, *
domagają się żeru od Boga.
Gdy słońce wszędzie, wracają *
i kładą się w swych legowiskach.
Człowiek wychodzi do swojej pracy, *
do trudu swego aż do wieczora.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan sprawił, że ziemia chleb wydała / i wino, co rozwesela serce człowieka.

3 ant. Bóg widział, że wszystko, co stworzył, * było bardzo dobre.

III

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! †
Tyś wszystko mądrze uczynił, *
ziemia jest pełna Twoich stworzeń.
Oto jest morze, ogromne i szerokie, †
a w nim żyjątek bez liku, *
zwierząt wielkich i małych.
Tamtędy płyną okręty *
i Lewiatan, który z morzem igra.
Wszystko to czeka na Ciebie, *
byś dał im pokarm we właściwym czasie.
Gdy im dajesz, zbierają, *
gdy otwierasz swą rękę, sycą się Twym dobrem.

Gdy skryjesz swe oblicze, ogarnia je niepokój, †

a kiedy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.
Stwarzasz je napełniając swym Duchem *
i odnawiasz oblicze ziemi.
Niech chwała Pana trwa na wieki, *
niech Pan się raduje z dzieł swoich.
Drży ziemia, gdy na nią patrzy, *
górze dotknie, a one dymią.
Póki mego życia, chcę śpiewać dla Pana, *
grać mojemu Bogu, póki życia starczy.
Niech miła Mu będzie pieśń moja, *
będę radował się w Panu.
Niech znikną z ziemi grzesznicy †
i niech już więcej nie będzie występnych. *
Błogosław, duszo moja, Pana!
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Bóg widział, że wszystko, co stworzył, / było bardzo dobre.

K. Gdy zostanę wywyższony nad ziemię.

W. Przyciągnę wszystkich do siebie.

I CZYTANIE

Nasze uświęcenie przez ofiarę Chrystusa

Bracia: Prawo, posiadając tylko cień przyszłych dóbr, a nie sam obraz rzeczy, przez te same ofiary, corocznie ciągle składane, nie może nigdy udoskonalić tych, którzy się zbliżają. Czyż bowiem nie przestano by ich składać, gdyby składający je raz na zawsze oczyszczeni nie mieli już żadnej świadomości grzechów? Ale przez nie każdego roku odbywa się przypomnienie grzechów. Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy.

Przeto przychodząc na świat, mówi: "Ofiary ani daru nie chciałeś, aleś Mi utworzył ciało; całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. Wtedy rzekłem: Oto idę, w zwoju księgi napisano o Mnie, abym spełniał wolę Twoją, Boże".

Wyżej powiedział: "Ofiar, darów, całopaleń i ofiar za grzech nie chciałeś i nie podobały się Tobie", choć składa się je na podstawie Prawa. Następnie powiedział: "Oto idę, abym spełniał wolę Twoją". Usuwa jedną ofiarę, aby ustanowić inną. Na mocy tej woli uświęceni jesteśmy przez ofiarę ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze.

Wprowadzie każdy kapłan staję codziennie do wykonywania swej służby, wiele razy te same składając ofiary, które żadną miarą nie mogą zgładzić grzechów. Ten przeciwnie, złożwszy raz na zawsze jedną ofiarę za grzechy, zasiadł po prawicy Boga, oczekując tylko, aż nieprzyjaciele Jego staną się podnóżkiem nóg Jego. Jedną bowiem ofiarą udoskonalił na wieki tych, którzy są uświęceni.

Daje nam zaś świadectwo Duch Święty, skoro powiedział: "Takie jest przymierze, które zawarę z nimi w owych dniach, mówi Pan: dając prawa moje w ich serca, także w umyśle ich wypiszę je. A grzechów ich oraz ich nieprawości więcej już wspominać nie będę". Gdzie zaś jest ich odpuszczenie, tam już więcej nie zachodzi potrzeba ofiary za grzechy.

RESPONSORIUM**Hbr 10, 5. 6. 7. 4 (Ps 40, 7-8)**

W. Ofiary ani daru nie chciałeś, † aleś Mi utworzył ciało; / całopalenia i ofiary za grzech nie podobały się Tobie. / Wtedy rzekłem: * Oto idę, abym spełniał wolę Twoją, Boże.

K. Niemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy. Przeto Chrystus przychodząc na świat mówi. **W.** Oto idę, abym spełniał wolę Twoją, Boże.

II CZYTANIE

Kazanie św. Andrzeja z Krety, biskupa

(Kazanie 9 na Niedzielę Palmową)

Błogosławiony, który przychodzi w imię Pana, Król Izraela

Chodźcie, wstąpmy i my na Górę Oliwną! Biegnijmy naprzeciw Chrystusa, który powraca dzisiaj z Betanii i spieszy dobrowolnie na tę swoją świętą i czcigodną mękę, aby wypełnić do końca tajemnicę naszego zbawienia.

Przychodzi więc i z własnej woli odbywa drogę w stronę Jerozolimy Ten, który dla nas zstąpił z nieba, aby wspólnie z sobą wywyższyć tych, co leżą w prochu ziemi, i posadzić ich, jak mówi Pismo, "ponad wszelką Zwierzchnośćią i Władzą, i Mocą, i Panowaniem, i ponad wszelkim innym imieniem wzywanych".

Przychodzi zaś nie z dumą i przepychem jak ten, co chciwie szuka sławy. On "nie będzie się spierał ani krzyczał i nikt nie usłyszy Jego głosu". Będzie natomiast cichy i łagodny, lichego odzienia i skromny w urządzaniu wystawności swojego wejścia.

Nuże więc, biegnijmyż i my razem z Chrystusem, któremu spieszo na mękę. Naśladujmy tych, co wyszli Mu na spotkanie, ale nie w ten sposób, by słać na drodze gałązki palm i oliwek oraz kłaść kosztowne szaty, lecz my sami, jak tylko możemy, rozścielmy się na ziemi w pokorze ducha i prostocie serca, abyśmy przyjęli nadchodzące Słowo i pochycili Boga, który nigdzie nie daje się ująć.

On bowiem cieszy się z tego, że może nam się okazać łagodnym, On, który naprawdę jest łagodny i "wstępuje na zachód" naszej mizernej słabości, aby przyjąć do nas, obcować z nami i przyciągnąć nas do siebie przez pokrewieństwo z nami.

Bo chociaż przez ofiarę z naszej ludzkiej natury "wstąpił na niebiosy niebios, na wschód słońca", czyli na wyżyny własnej chwały i Bóstwa, to jednak nie wyrzeknie się nigdy przywiązania do rodzaju ludzkiego, lecz będzie dźwigał naturę człowieka z prochu ziemi do coraz wyższej chwały, aż wreszcie jednocząc się z nią, udzieli jej swej nieskończonej godności.

A zatem siebie samych ścielmy przed Chrystusem, a nie tuniki, martwe gałęzie i łodygi krzewów tracących zieleń, gdy staną się pokarmem, i przez krótki tylko czas radujących oczy. Obleczmy się natomiast w Jego łaskę, czyli w Niego samego. Pismo św. bowiem mówi: "Wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa". Kładźmy się pod Jego nogi jak rozścielone tuniki.

Nasze grzechy były czerwone jak szkarłat, teraz obmyci w zbawczych wodach chrztu osiągnęliśmy lśniąca biel wełny, ofiarujemy Zwycięzcy śmierci już nie gałązki palmowe, ale wieńce naszego zwycięstwa.

Wystawiajmy Go w każdy dzień świętą pieśnią razem z izraelskimi dziećmi, potrząsając duchowymi gałązkami i mówiąc: "Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie".

RESPONSORIUM

J 12, 12. 13; Mt 21, 8. 9

W. Kiedy lud usłyszał, † że Jezus przybywa do Jerozolimy, wybiegł Mu naprzeciw. / Ogromny tłum słał swe płaszcze na drodze, / inni obcinali gałązki z

drzew, / rzucali je na drogę i wołali: * Hosanna Synowi Dawidowemu; / błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie.

K. Tłumy, które Go poprzedzały i które szły za Nim, wołały głośno: W. Hosanna Synowi Dawidowemu; / błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie.

PSALMODIA

1 ant. Wielki tłum, który przybył na święto, * wołał głośno do Pana: / Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie. / Hosanna na wysokości.

Psalm 118

Świąteczny hymn dziękczynny

Jezus jest kamieniem odrzuconym przez was, budujących, tym, który stał się kamieniem węgielnym (Dz 4, 11)

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *

"Jego łaska na wieki".

Niech dom Aarona głosi: *

"Jego łaska na wieki".

Niech wyznawcy Pana głoszą: *

"Jego łaska na wieki".

W ucisku wzywałem Pana, *

Pan mnie wysłuchał i na wolność wyprowadził.

Niczego się nie boję, bo Pan jest ze mną; *

cóż może uczynić mi człowiek?

Pan jest ze mną, mój wspomóżyciel, *

z góry będę spoglądał na mych wrogów.

Lepiej się uciekać do Pana, *

niż pokładać ufność w człowieku.

Lepiej się uciekać do Pana, *

niż pokładać ufność w książętach.
Osaczyły mnie wszystkie narody, *
lecz w imię Pana je pokonałem.
Ze wszystkich stron mnie okrążyły, *
lecz w imię Pana je pokonałem.
Opadły mnie zewsząd jak pszczoły, †
paliły, jak ogień pali ciernie, *
lecz w imię Pana je pokonałem.
Abym upadł, uderzono mnie i pchnięto, *
lecz Pan mnie podtrzymał.
Pan moją mocą i pieśnią, *
On stał się moim Zbawcą.
Głosy radości z ocalenia *
w namiotach sprawiedliwych:
"Prawica Pańska moc okazała, †
prawica Pana wzniesiona wysoko, *
prawica Pańska moc okazała!"
Nie umrę, ale żyć będę *
i głosić dzieła Pana.
Ciężko mnie Pan ukarał, *
ale na śmierć nie wydał.
Otwórzcie mi bramy sprawiedliwości, *
wejdę przez nie i podziękuję Panu.
Oto jest brama Pana, *
przez nią wejdą sprawiedliwi.
Dziękuję Tobie, żeś mnie wysłuchał *
i stałeś się moim Zbawcą.
Kamień odrzucony przez budujących *

stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.
Oto dzień, który Pan uczynił, *
radujmy się nim i weselmy.
O Panie, Ty nas wybaw, *
pomysłność daj nam, o Panie!
Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie, *
błogosławimy wam z Pańskiego domu.
Pan jest Bogiem i daje nam światło. †
Ustawcie procesję z gałązkami zielonymi *
aż do rogów ołtarza.
Jesteś moim Bogiem, podziękować chcę Tobie, *
Boże mój, wielbić pragnę Ciebie.
Wysławiajcie Pana, bo jest dobry, *
bo Jego łaska trwa na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Wielki tłum, który przybył na święto, / wołał głośno do Pana: /
Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie. / Hosanna na wysokości.

2 ant. Bądźmy wierni jak aniołowie i dzieci, * wołając do Zwycięzcy śmierci:
/ Hosanna na wysokości.

Pieśń (Dn 3, 52-57)

Hymn uwielbienia

Stwórca błogosławiony jest na wieki (Rz 1, 25)

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże ojców naszych, *

pełen chwały i wywyższony na wieki.

Błogosławione jest imię Twoje pełne chwały i świętości, *
uwielbione i wywyższone na wieki.

Błogosławiony jesteś w przybytku Twojej świętej chwały, *
uwielbiony i przesławny na wieki.

Błogosławiony jesteś na tronie swojego królestwa, *
uwielbiony i przesławny na wieki.

Błogosławiony jesteś Ty, co spoglądasz w otchłanie, †
który zasiadasz na Cherubach, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Błogosławiony jesteś na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła Pańskie, *
chwalcie Go i wywyższajcie na wieki!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Bądźmy wierni jak aniołowie i dzieci, / wołając do Zwycięzcy śmierci: /
Hosanna na wysokości.

3 ant. Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie; * pokój w niebie i
chwała na wysokościach.

Psalm 150 **Chwalcie Pana**

*Śpiewajcie duchem, śpiewajcie i myślą, to znaczy: Chwalcie Boga waszą
duszą i ciałem waszym (Hezychiusz)*

Chwalcie Boga w Jego świątyni, *
chwalcie na ogromnym Jego nieboskłonie.

Chwalcie Go za potężne Jego dzieła, *
chwalcie za niezmierną wielkość Jego.

Chwalcie Go dźwiękiem rogu, *
chwalcie na harfie i cytrze.

Chwalcie Go bębniem i tańcem, *
chwalcie na strunach i flecie.

Chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach, †
chwalcie na cymbałach brzęczących. *

Wszystko, co żyje, niech chwali Pana!

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie; / pokój w niebie i
chwała na wysokościach.

CZYTANIE

Za 9, 9

Raduj się wielce, Córo Syjonu, wołaj radośnie, Córo Jeruzalem! Oto Król twój
idzie do ciebie, sprawiedliwy i zwycięski. Pokorny, jedzie na osiołku, na oślątku,
zrebięciu oślicy.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

- K.** Przez krew swoją, Panie, * Odkupiłeś nas wszystkich.
- W.** Przez krew swoją, Panie, / Odkupiłeś nas wszystkich.
- K.** Z każdego pokolenia, języka, ludu i narodu.
- W.** Odkupiłeś nas wszystkich.
- K.** Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
- W.** Przez krew swoją, Panie, / Odkupiłeś nas wszystkich.

Ant. Trzymając w ręku ozdobne palmy, * oddajmy pokłon przychodzącemu Panu; /
biegnijmy Mu na spotkanie z hymnem i pieśnią uwielbienia; / wołajmy radośnie do
Niego: / Niech będzie Pan błogosławiony.

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, *
bo lud swój nawiedził i wyzwolił.
I wzbudził dla nas moc zbawczą *
w domu swego sługi Dawida.
Jak zapowiedział od dawna *
przez usta swych świętych proroków,
Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *
i wspomni na swe święte przymierze,
Na przysięgę, którą złożył *
ojcu naszemu Abrahamowi.
Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,
W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.
A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, *
gdyż pójdiesz przed Panem przygotować Mu drogi.
Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
przez odpuszczenie grzechów.

Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Trzymając w ręku ozdobne palmy, / oddajmy pokłon przychodzącemu Panu; /
biegnijmy Mu na spotkanie z hymnem i pieśnią uwielbienia; / wołajmy radośnie do
Niego: / Niech będzie Pan błogosławiony.

PROŚBY

Kiedy Chrystus wkraczał do Jerozolimy, rzesze witały Go okrzykami jako Króla i
Mesjasza. My również uwielbiamy Go i z weselem wołajmy:
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Hosanna Tobie, Synu Dawida i Królu wieków,
- hosanna Tobie, Zwycięzco śmierci i piekła.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Panie, Ty udałeś się do Jerozolimy, aby podjąć mękę i wejść do chwały,
- doprowadź swój Kościół do wieczystej Paschy.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Panie, Twój krzyż stał się drzewem życia,
- udziel jego owoców odrodzonym przez chrzest święty.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Panie, Ty jako nasz Zbawiciel przyszedłeś wyzwolić grzeszników,
- racz wprowadzić do swego królestwa tych, którzy wierzą, ufają i miłują.
Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie.

Ojciec nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje;
przyjdź królestwo Twoje;
bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj;
i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom;
i nie wódz nas na pokuszenie,
ale nas zbaw ode złego.

MODLITWA

Wszchemogący, wieczny Boże, aby dać ludziom przykład pokory do naśladowania, sprawiłeś, że nasz Zbawiciel przyjął ciało i poniósł śmierć na krzyżu; † daj nam pojąć naukę płynącą z Jego Męki * i zasłużyć na udział w Jego zmartwychwstaniu. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

W razie nieobecności kapłana lub diakona oraz w oficjum odmawianym przez jedną tylko osobę, kończy się tę Godzinę słowami:

Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego. W. Amen.